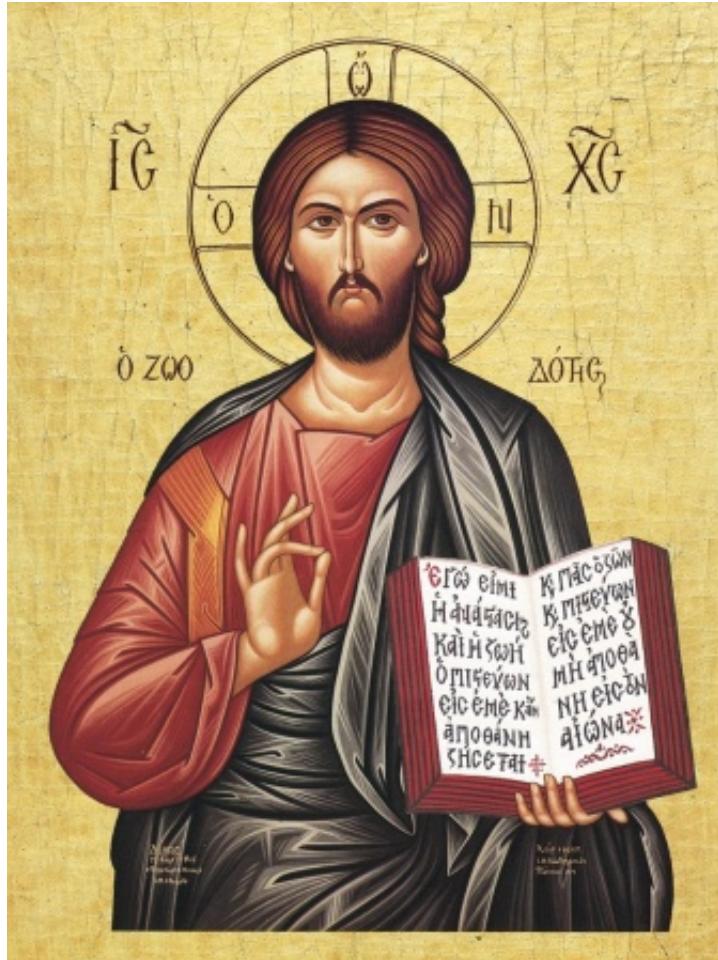

Η συνάντηση του Ιησού με τους Ἐλληνες

Αναδημοσίευση από το ιστολόγιο «Βυζαντινών Ιστορικά»

Ιησούς Χριστός Ο Ζωοδότης

Ο Ιωάννης είναι ο μόνος Ευαγγελιστής, ο οποίος περιλαμβάνει το περιστατικό της συναντήσεως του Ιησού με τους Ἐλληνες αμέσως μετά τη θριαμβευτική του είσοδο στην Ιερουσαλήμ : *”Ησαν δέ τινες Ἐλληνες ἐκ τῶν ἀναβανόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἥρωτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἴδεῖν. Ἐρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγοντοι τῷ Ἰησοῦ. Ο δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Γιὸς τοῦ ἀνθρώπου.*

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να τονισθεί είναι ότι, αντίθετα με την άποψη μερικών ερευνητών, ο Ελληνισμός συνδέεται στενά με την όλη προοπτική του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου. Υπάρχει πρώτα σ' αυτό μια χαρακτηριστική έμφαση στον οικουμενικό χαρακτήρα και στην αποστολή του Ιησού Χριστού, μια διεύρυνση του ορίζοντος της σωτηρίας που προσφέρει ο Χριστός

σε παγκόσμια κλίμακα. Ο Χριστός, τονίζεται, ήλθε στον κόσμο για να φωτίση «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» • είναι «ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου», ο οποίος θα ελκύσῃ «πάντας» κοντά του, ώστε να «σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ». Η προφητεία του αρχιερέως ότι ο Ιησούς «ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ... οὐχ ὑπέρ τοῦ ἔθνους μόνον (δηλαδή των Ιουδαίων), ἀλλ ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τά διασκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἔν», σε συνδυασμό με τη φράση του Ιησού «καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης» μαρτυρεί συνειδητή προσπάθεια του Ιωάννη να διευρύνη τον ορίζοντα του Χριστιανισμού ώστε να περιλάβῃ και τους λεγόμενους εθνικούς.

Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι οι ομοεθνείς του Εβραίοι εναντιώθηκαν στον Ιησού, εκείνος απευθύνεται στους Έλληνες. Αυτό που πρέπει επίσης να αξιολογηθεί είναι ότι οι Έλληνες ζητούν τη μεσολάβηση του Φιλίππου και του Ανδρέα που έχουν ελληνικά ονόματα.

Στην συγκεκριμένη αναφορά ο Ιωάννης δεν μεταφέρει τι διημείφθη μεταξύ του Ιησού και των Ελλήνων αλλά μόνο την αντίδραση και το σχόλιο του Ιησού, όταν του ανακοινώνεται ότι θέλουν να τον συναντήσουν οι Έλληνες. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Χριστός σε κανένα άλλο σημείο δεν λέει, με την ευκαιρία της συνάντησης του με κάποιους ανθρώπους, ότι ήλθε η ώρα για να δοξασθεί, παρά μόνο όταν ζητούν να τον γνωρίσουν οι Έλληνες.

«Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.»

Δηλαδή ο Ιησούς σχολιάζοντας το αίτημα των Ελλήνων να Τον ιδούν, προέβλεψε όχι μόνο τη ευρύτατη διάδοση του κηρύγματός τους αλλά και την προυπόθεση για τη σωτηρία τους.

«Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἴμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Ο Ιησούς ξεκαθαρίζει ότι όσοι τον ακολουθούν, ανεξάρτητα της εθνικότητας τους, θα τιμηθούν από το Πατέρα Θεό».

Στο Ευαγγέλιο του ο Ιωάννης μιλά με επαινετικά λόγια για τους Έλληνες. Για ένα μεγάλο μέρος της ζωής του έζησε όχι μόνο στην έρημη Πάτμο, όπου έγραψε την Αποκάλυψη αλλά και στην ελληνικότατη Έφεσο την πατρίδα του Ηράκλειτου και εκεί ήρθε σε επαφή με το ελληνικό πνεύμα,

Έπειτα υπάρχουν σαφείς αναφορές του Ευαγγελίου στους Έλληνες. Στο στίχο 7, 35 οι Ιουδαίοι εμφανίζονται να προλέγουν ασυνείδητα ότι ο Χριστός θα κηρυχθή στους Έλληνες: «ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ότι ἡμεῖς οὐχ εὑρίσκομεν αὐτόν ; μή εἰς τὴν διασποράν τῶν Ελλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας ;».Και κάτι περισσότερο: ο Ιωάννης εμφανίζει τη δημόσια δράση του Ιησού στην ολοκλήρωσή της τη στιγμή ακριβώς που Έλληνες ζητούν να τον δουν (12, 20). Την επαφή με τους Έλληνες θεωρεί ο Ιησούς ως την «ώρα», δηλαδή τον προκαθορισμένο από το σχέδιο του Θεού «καιρό», που θα «δοξασθῇ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου» με την επάνοδό του στη δόξα του Θεού δια μέσου του σταυρού και της αναστάσεως. Η φράση αυτή του τετάρτου ευαγγελίου υπενθυμίζει όσα ισχύουν και για τον Παύλο: η προσχώρηση των Ελλήνων στον Χριστιανισμό ήταν το πιο εντυπωσιακό ιστορικό γεγονός του αρχικού Χριστιανισμού στα μάτια των ιδίων των πρώτων αποστόλων.

Το ευαγγέλιο του Ιωάννου, γραμμένο σε μια εποχή που η Εκκλησία αποτελούνταν βασικά από Έλληνες, εκφράζει και αυτό τη συνείδηση, πως η ιστορική πορεία του Χριστιανισμού ήταν δεμένη πια με τον Ελληνισμό.

«Ἐλληνες συναντούν το Χριστό, μετά τη διδασκαλία του», Ιωάννης, ΙΒ', 20-23.

Βυζαντινή μικρογραφία, Εθνική Βιβλιοθήκη Παρισίων.

[Πηγή](#)